

81A87.

Calu
d. 29de October 1831.

hwar dieht der Sam i Kammal morden
der man ingh
at waften id doral skal falden
moghlich tugh.

Fransen beghindt, og Hovatz
fornst fornyfagen og nu i
worte Drach in deldt, von=
"trude skal ginn mig etof
die wogla saa kaldt Landwast
"winyon, ginnom mig wotul
id skal morn gaabon ad ve=
"golds ned ad underfolds Sam,
munn gijlterde ginnom.

hwar nure wau daagor dnuur
Gardnute i norellig nlor i
figurlig fomyand, ginn idu
Dulndring faamot die gldt=
"lige fou fongvliqn dmpel=
"falon, ad nlor id fomyre=
"lige Dursendighedan. - 80,
f. f. ad nu flayen fomyen
byaly blinn brugh til eau
De Cologne, nu wrukke die

Widren naar Dronnen free
den die, gau begijndt al gaer
i chote, meder die Conlyf-
digneyt og Dooden, fignen
fra fyrdigke ringdom die
Larvenlygnd og fliid, smellen
for gaabwiigro gerin de alle
om nu rigtig, og forderlig og
lykkelig kongen eller kongen-
ruden i chotene, meder
Dronnen, som kongen hvar
i sin Landdom naar be-
fregtes at bliva Dronn i
Manddoms aldomen, og
fignen, som fra die 16de til
die 18de aar blot fudroen yaa at
kongen, kan gion fider
adgang yaa aldrig at konn
die fudkonning i den kong,
sin gam fudroen, mere at
bliva en kongen sin gam
Lindolid.

Den skilde meder mig
nu end tag, af den olid,
nigren og nigren hiflorin
at oylegke med fudroylon,
gion for fudroylon den
fudren Dronnen gam yaa

minnen/terma, og i for gæst
afgjort skiebning tidlig for=
"Dorrense gav i samt gæst
man/berlig. Det var at lge de
Gaar, den gav gemid by den
saar/ber/om Enguend. -
men jeg maatte de dage
mig ~~men~~ med de tiepaard 5 mi=
"mittor, og nu saar/ber/om
"Sig Occipalieu af tid, blot for
ad kjend. Dnu, m. hv. i viden
men gæst hær/ber/om i ~~og jeg~~
kunde ~~ikke~~ ~~ikke~~ kunne til at færd
en med det gamle: de motu=
is vil nisi bene. - jeg skal
dommion færd holdt mig uden
gæst/ber/om ~~ikke~~ ~~ikke~~ og at
"dels indgæst at færd ild om
anden med at færd om ugle
trok af mig færd til Lomus
for at gæst man/ber/lig det var
ad af den færd, som fra mig=
"Dorrense var komu fra hær/ber/om.
Saa den tid jeg man gæst lidu
kom jeg i den i lige/ber/om Hær,
ad færd og til den indom/ber/om tid
gæst jeg færd at gæst. - ma=
"en kær/ber/om lode jeg for det
man/ber/om gæst jeg blide mig
gæst for at gæst i Skolne uden
næst/ber/om jeg man komu i Skolne;

Saa færlig, m. Hær, er Røstet
afno. Bøjgde. — Jeg bærer Dem
dovser, som er en Mærke, at
at De nogen Dem vil for
færu og ikke lade den færu
— som man siger — Bøge, nu
"dovsagerne, thi da vil den
berne Dem Mærke, og De
ville med mig ofte roligt,
at De, fordi Røstet liden,
ikke færu og færu De bære.
Gudvord Dem Dovser færu
i Gudvordene:

færu liden der bære i Røstet
mødes det var liden,
at næste ind dore færu færu
mødes liden.

skulle dem færu liden af
nu liden bære færu liden
bære Dem, da ande færu
"bære mig af da færu liden,
som i Gudvordene færu liden færu:

Hæru er den anden Nature.

berne det berne aldrig
være færu.

Gæru liden er sig god af
afno.

færu man i liden bære vore,
man sig i liden bære vore.

For at bære til Piken,
Det er røde at smil,
Hvornær smager efter fædt.
Et brennend evor kan man
brøged, og vatten. —

og nu, min herrens, som du
6 minuttene forbi. — Guds-
"Lidende" har du alt for fast;
for ~~guds~~ ^{guds} ~~herrens~~ ^{herrens} sig selv og
gavde indgrod rissau, for med
smilken sig gøtendes yaa
nu faldig maade har
advarsel Dine. —

+

W.F.R. Amalie